

198. IMÁDOM AZT A NAGY SZERELMET

p C G C

I - má - dom azt a nagy sze - rel - met,

mf F C G *p* C

Jé - zus - ba' mely fe - lém ha - jolt, Ma - gam rá -

G C *mf* F C dm

bíz - va, mint a gyer - mek, Ki fér - get, en - gem fel - ka -

G *cresc.* C *f* G

rolt. Be - lé - me - rü - lök, mit se kérd - ve

F C dm C G C

Az Úr sze - rel - me ten - ge - ré - be.

1. Imádom azt a nagy szerelmet,
Jézusba' mely felém hajolt,
Magam rábízva, mint a gyermek,
Ki férget, engem felkarolt.
Belémerülök, mit se kérve
Az Úr szerelme tengerébe.

2. Ó, mily nagyon szeretsz Te engem!
Szívemre vágyik a Tied,
S szerelmedtől vonatva lelkem,
Egész valóm Feléd siet.
Úgy vonz magához tiszta lényed,

Te engem vársz s én várlak Téged.

3. Tiéd örökre szívem, éltem,
Meváltóm vagy, legfőbb javam,
Te önmagad od'adtad értem,
S véredben lelkem üdve van.
A mély bukásból megmentóm Te,
Tiéd szívem, Tiéd örökre!

4. Ó, drága Jézus, vésd be mélyen
Szívem mélyére szent neved,
Hogy benne hű szerelmed éljen,
Betöltve teljes éltemet,
Hogy szóban, tettben, mint tükörkép,
Csak Jézus képe tükröződjék!

Szöveg: Tersteegen, Gerhard 1697-1769

Fordító: Podmaniczky Pálné

Dallam: Dmitrij Bortnyanszkij 1751-1825